

Η Επίτευξη Βιώσιμων Οικονομικών Μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα το 2011 και Εμπρός

Κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστώ που με καλέσατε για να μιλήσουμε σήμερα, με ιδιαίτερες ευχαριστίες προς τους οργανωτές της εκδήλωσης. Είμαι ευτυχής που μου δίνεται η ευκαιρία να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκέψεις σχετικά με τις οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα, καθώς και με τις προοπτικές του τραπεζικού συστήματος.

Για να είμαι πιο ακριβής, θα αναφερθώ σε τρία θέματα:

- α) Στη σημερινή θέση της οικονομικής πολιτικής
- β) Στην ανάγκη αναζωογόνησης της ορμής της, και
- γ) Στο έργο των τραπεζών

Α. Ποιά είναι η σημερινή θέση της οικονομικής πολιτικής;

Η Ελλάδα έχει φτάσει σε ένα κρίσιμο σημείο. Η χώρα πρέπει να κάνει μια σημαντική επιλογή μεταξύ της συνέχισης του τολμηρού μεταρρυθμιστικού προγράμματος για τη επίτευξη μιας σύγχρονης και ανταγωνιστικής οικονομίας που παρέχει ανάπτυξη και θέσεις εργασίας ή λόγω δύσκολων αντίθετων ανέμων, να επιτρέψει την επιβράδυνση του ρυθμού της μεταρρύθμισης. Πιστεύουμε ότι δεύτερη επιλογή θα ήταν λάθος, γιατί θα επιμήκυνε τους δύσκολους καιρούς αντί να βοηθήσει στο να ξεπεραστούν.

Θυμηθείτε ότι μόλις πέρυσι οι οικονομία βρίσκονταν μεταξύ συμπληγάδων, βούλιαζε σε βαθειά ύφεση και αντιμετώπιζε έντονες χρηματοοικονομικές και εξωτερικές πιέσεις. Μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον άρχισε το πρόγραμμα της οικονομικής μεταρρύθμισης και πιστεύω ότι αυτή η τολμηρή προσπάθεια είχε θετικές επιπτώσεις, άσχετα από την πεποίθηση ορισμένων ότι η πρόοδος ήταν ασήμαντη. Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω μερικά παραδείγματα:

- **Το δημοσιονομικό έλλειμμα.** Το έλλειμμα μειώθηκε κατά 5 τοις εκατό του ΑΕΠ παρά την ύφεση του επιπέδου 4 ½ τοις εκατό του ΑΕΠ – αυτό είναι σημαντικό επίτευγμα.
- **Ο πληθωρισμός** παραμένει πολύ υψηλός ποσοτικά, αλλά βρίσκεται σε ύφεση. Στην πραγματικότητα, αν εξαιρέσουμε τις φορολογικές επιπτώσεις, ο πληθωρισμός από τον Ιούλιο του 2010 είναι πολύ χαμηλότερος από τον μέσο Ευρωπαϊκό όρο.
- **Η ανταγωνιστικότητα** βελτιώνεται, καθώς οι μονάδες εργατικού κόστους μειώνονται σημαντικά.

- **Δυναμική προσαρμογή.** Η δομή της οικονομίας αλλάζει. Οι εξαγωγές οδηγούν την ανάπτυξη, και άρχισαν να αντισταθμίζουν τη χαμηλή εσωτερική ζήτηση.
- **Το τραπεζικό σύστημα.** Με μεγάλη συνάφεια προς το σημερινό θέμα, οι τράπεζες έδειξαν μεγάλη ευκαμψία και διατήρησαν επαρκή κεφαλαιοποίηση (πολλές από τις μεγάλες τράπεζες μάλιστα απευθύνθηκαν στην κεφαλαιαγορά).

Επιπρόσθετα, η χώρα άρχισε επίσης ένα φιλόδοξο πρόγραμμα ευρύτερων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

- Η ευρεία **μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού** –μια από τις πιο τολμηρές στην Ευρώπη- ενίσχυσε υλικά την φερεγγυότητα.
- Η **μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας** έκαναν ένα βήμα μπροστά προς την κατεύθυνση μεγαλύτερης ευελιξίας με τον περιορισμό του κόστους προσλήψεων και απολύσεων, και επιτρέποντας τη σύναψη εργασιακών συμβάσεων στο επίπεδο των εταιρειών.
- **Οι μεταρρυθμίσεις στον κλάδο των υπηρεσιών** άρχισαν να απελευθερώνουν τις μεταφορές και τα κλειστά επαγγέλματα, ενώ **οι μεταρρυθμίσεις στο επιχειρηματικό περιβάλλον** απλοποιούν τις διαδικασίες έναρξης εργασιών για νέες επιχειρήσεις και τη χορήγηση αδειών, καθώς και τη διαδικασία έγκρισης μεγάλων επενδύσεων.

Με λίγα λόγια, η χώρα σημείωσε σημαντικά επιτεύγματα το 2010 για τα οποία, σε σύγκριση με άλλες χώρες που πέρασαν κρίσεις και με τα οποία ασχολήθηκα, της αξίζει έπαινος.

Δυστυχώς όμως, το έργο της συνέχισης αυτών των επιτευγμάτων έχει γίνει πιο δύσκολο με την παρουσία ισχυρών αντίθετων ανέμων που προέρχονται από ένα επιδεινούμενο εσωτερικό και εξωτερικό πολιτικό περιβάλλον:

- Πρώτον, μετά από μια περίοδο βελτίωσης της εμπιστοσύνης κατά το τρίτο τρίμηνο του 2010, διαταραχές της αγοράς σε άλλα μέρη της περιοχής του Ευρώ ανανέωσαν την πίεση στις Ελληνικές προθεσμιακές τιμές (σπρέντ).
- Δεύτερον, η διστακτική πολιτική υποστήριξη του προγράμματος και οι εσωτερικές διαμάχες, σε συνδυασμό με τα μικτά μηνύματα από τους Ευρωπαίους εταίρους, έχουν αυξήσει την αβεβαιότητα.
- Τρίτον, επαναλαμβανόμενες συζητήσεις για την ανάμιξη του ιδιωτικού τομέα, έχουν αυξήσει τους φόβους της αγοράς οι οποίοι υπονόμισαν

την αξιοπιστία της Ελλάδας όσον αφορά τη δέσμευσή της να μην επαναδιαπραγματευθεί το χρέος της, και

- Τέταρτον, υποβαθμίστηκαν οι αξιολογήσεις του δημοσίου, των τραπεζών και των διαρθρωμένων χρηματοδοτικών τους προϊόντων, περιπλέκοντας τη διαχείριση της ρευστότητας.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό, από τα τέλη του 2010 η εφαρμογή της διαδικασίας των μεταρρυθμίσεων έχασε την ορμή της τοποθετώντας το κυβερνητικό πρόγραμμα σε σταυροδρόμι:

Οι **διαρθρωτικές δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις** καθυστέρησαν να αποδώσουν και σαν αποτέλεσμα, για να μειωθεί το δημοσιονομικό έλλειμμα χρειάστηκε να συμπεριληφθούν σοβαρές προσωρινές λύσεις (όπως η συμπίεση των δαπανών σε μετρητά (με υπερημερίες), καθώς και αφ' άπαξ μέτρα). Όμως χωρίς την εκβάθυνση αυτών των δημοσιονομικών μεταρρυθμίσεων το έλλειμμα μπορεί να κολλήσει στο 10% του ΑΕΠ καθώς προχωρούμε μπροστά.

Επιπρόσθετα, η εφαρμογή **των ευρύτερων πραγματικών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στην οικονομία** επιβραδύνθηκε επίσης το 2011. Αυτό σημαίνει ότι η προσαρμογή προέρχεται ολοένα και περισσότερο από πιέσεις της ύφεσης στην ανεργία αντί από οφέλη παραγωγικότητας ή από την ομαλή ανακατανομή πόρων της οικονομίας. Η δική μας ανησυχία έγκειται στο ότι αν δεν γίνουν περαιτέρω μεταρρυθμίσεις, η οικονομία θα επανέλθει σε ισορροπία σαν αποτέλεσμα χαμηλότερων εισοδημάτων και επιπέδων ζωής (δηλαδή από χαμηλότερη ζήτηση), αντί να επανέλθει από υψηλότερη παραγωγικότητα και απόδοση (δηλαδή από μεγαλύτερη προσφορά).

B. Ανάγκη αναζωογόνησης της πολιτικής ορμής

Για τους λόγους αυτούς, είναι ζωτικής σημασίας να αναζωογονηθούν οι μεταρρυθμιστικές προσπάθειες και να απεγκλωβισθεί το δυναμικό της ανάπτυξης. Για να επιτευχθεί πρόοδος απαιτούνται μεταρρυθμίσεις σε τέσσερις ζωτικούς τομείς:

- Πρώτον, η Βουλή πρέπει να εγκρίνει τη **μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική στρατηγική** των αρχών και την απαραίτητη νομοθεσία για την εφαρμογή των μέτρων. Αυτή η στρατηγική έχει σαν στόχο τη μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3 τοις εκατό του ΑΕΠ μέχρι το 2014, τοποθετώντας με τον τρόπο αυτό την αναλογία του χρέους σε φθίνουσα πορεία, και διασφαλίζοντας τη δίκαιη κατανομή του βάρους της

προσαρμογής. Η επικέντρωση γίνεται στην εξυγίανση των δημόσιων φορέων, στη φορολογική πολιτική, στη μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης και στην καλύτερη επιλογή στόχων όσον αφορά τις κοινωνικές δαπάνες.

- Δεύτερον, το **σχέδιο για τις ιδιωτικοποιήσεις** πρέπει επίσης να εγκριθεί από τη Βουλή, και η διαδικασία πωλήσεων δημόσιας περιουσίας πρέπει να αρχίσει χωρίς καθυστερήσεις. Κανένας δεν θα μπορέσει να κατηγορήσει την Ελλάδα ότι το κάνει με μισή καρδιά, αν η χώρα πετύχει τους στόχους της ιδιωτικοποίησης μέχρι το 2015.
- Τρίτον, στον τομέα των **δημοσιονομικών θεσμικών μεταρρυθμίσεων**, τα σχέδια για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής πρέπει να αποδώσουν καρπούς, ενώ θα πρέπει να εφαρμοστούν πλήρως οι έλεγχοι των δαπανών και οι δημοσιονομικές αναφορές.
- Τέταρτον, οι **ευρύτερες πραγματικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην οικονομία** για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και της απασχόλησης πρέπει να επιδιωχθεί με ανανεωμένο σθένος. Για παράδειγμα: (1) οι μεταρρυθμίσεις στον τομέα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και στη δυνατότητα ύπαρξης μισθών πιο κάτω από τα κατώτερα επίπεδα χρειάζονται περαιτέρω ώθηση, (2) η «επιταχυσμένη διαδικασία» επενδύσεων πρέπει τελικά να αποδείξει την ονομασία της και να περιλάβει πρόσθετα επενδυτικά έργα, και να μην επικεντρώνεται μόνο σε επιλεγμένα μεγάλα έργα, (3) στο μέλλον πρέπει να αποφεύγεται η αργή σταδιακή εφαρμογή της απελευθέρωσης σε ελεγχόμενα επαγγέλματα ή σε μεταρρυθμίσεις ιδιοκτητών φορτηγών –οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να ισχύουν αμέσως. Υπάρχουν πολλές άλλες μεταρρυθμίσεις που έχουν ξεκινήσει αλλά που δεν έχουν ολοκληρωθεί ούτε κατά προσέγγιση –κι αυτές επίσης χρειάζονται μια νέα δόση ενέργειας και αποτελεσματικότητας.

Η επιδίωξη αυτών των μεταρρυθμίσεων θα δημιουργήσει επενδυτικές ευκαιρίες και θα στηρίξει τη δημιουργία μεγαλύτερης εμπιστοσύνης. Πιστεύουμε ότι το Ελληνικό πρόγραμμα προσαρμογής μπορεί να πετύχει, και αυτή η επιτυχία θα εξαρτηθεί επίσης από τρεις ζωτικούς παράγοντες:

- Οι Ελληνικές αρχές πρέπει να μιλούν με μια φωνή, χωρίς να αφήνουν καμία αμφιβολία σχετικά με την αποφασιστικότητα τους να πετύχουν τη δημοσιονομική εξυγίανση και να βελτιώσουν το δυναμικό της ανάπτυξης.
- Ταυτόχρονα, οι εταίροι της Ελλάδας στην περιοχή του Ευρώ πρέπει επίσης να μιλούν με μια φωνή και να δεσμευτούν πλήρως στην

υλοποίηση του προγράμματος, χωρίς να αφήνουν καμία αμφιβολία σχετικά με τη συνεχή χρηματοοικονομική και την πολιτική τους υποστήριξη στις προσπάθειες τις χώρας.

- Τελικά, το Ελληνικό τραπεζικό σύστημα θα παίζει επίσης έναν ζωτικό ρόλο ανοίγοντας το δρόμο προς την οικονομική ανάκαμψη με τη χρηματοδότηση των επενδύσεων και του εμπορίου, καθώς και με τη στήριξη των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών προγραμμάτων. Επιτρέψτε μου τώρα να αναφερθώ στις προοπτικές του τραπεζικού συστήματος.

Γ. Το έργο των τραπεζών

Η κρίση έχει θέσει σε δοκιμασία τις Ελληνικές τράπεζες.

- Οι τράπεζες δεν ήταν υπερβολικά μοχλευμένες στην αρχή της ύφεσης, αλλά πολλές αύξησαν τα ανοίγματα τους προς το δημόσιο στην περίοδο πριν από την κρίση, καθώς επίσης και με τη μόχλευση αναχρηματοδοτήσεων χαμηλού κόστους που ήταν διαθέσιμες από την ΕΚΤ.
- Με την επακόλουθη μείωση της χρηματοδότησης, το σύστημα τώρα αντιμετωπίζει δυσκολίες ρευστότητας. Οι τράπεζες έχουν αποκλειστεί από τις κεντρικές χρηματοδοτικές αγορές (με εξαίρεση κάποιες σποραδικές προσβάσεις με υψηλό κόστος), και η βάση των καταθέσεων έχει συρρικνωθεί από τις επιπτώσεις της ύφεσης και του σταθερού ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών. Η κατ' εξαίρεση υποστήριξη της ΕΚΤ έχει βοηθήσει, αλλά θα πρέπει να χαλαρώσει με την πάροδο του χρόνου.
- Το σύστημα αντιμετωπίζει επίσης δυσκολία στη διατήρηση επαρκούς επιπέδου κεφαλαίων. Τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια αυξάνονται μειώνοντας τα κέρδη, και τα ανοίγματα προς το δημόσιο έχουν μειώσει την αξιολόγηση των τραπεζών καθιστώντας σημαντική την περαιτέρω συγκέντρωση κεφαλαίων.

Το πρόγραμμα προβλέπει αρκετούς διαύλους πολιτικής για τη στήριξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας:

Η κυβέρνηση και η κεντρική τράπεζα έχουν τα εργαλεία για την παροχή **υποστήριξης της ρευστότητας**, μέσα στο πλαίσιο των κατ' εξαίρεση μηχανισμών υποστήριξης της ΕΚΤ. Οι κυβερνητικές εγγυήσεις για τα τραπεζικά ομόλογα υπήρξαν αποτελεσματικές στην παροχή υποστήριξης για

τις τράπεζες, και ετοιμάζεται μια νέα δόση. Η Τράπεζα της Ελλάδος έχει επίσης άλλα όργανα στη διάθεσή της.

Όσον αφορά την **κεφαλαιακή υποστήριξη**, το **Ταμείο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας (ΤΧΣ)** είναι διαθέσιμο σαν δίκτυ ασφαλείας για βιώσιμες τράπεζες που δεν μπορούν να συγκεντρώσουν κεφάλαια στην ιδιωτική αγορά. Οι ανάγκες του ΤΧΣ επανεξετάζονται τακτικά για να διασφαλιστεί ότι το ταμείο διαθέτει επαρκή ποσά προς διάθεση.

Όμως, επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω ότι το δίκτυ ασφαλείας του ΤΧΣ δεν έχει σκοπό να υποκαταστήσει τις ατομικές ενέργειες των τραπεζών. Πρέπει να είναι ευθύνη των τραπεζών να φροντίσουν τα προβλήματά τους κατά το μέγιστο δυνατό βαθμό. Υπάρχει επίσης ανάγκη επίτευξης μεγαλύτερου διαχωρισμού μεταξύ τραπεζών και κυβέρνησης. Οι τράπεζες πρέπει να κάνουν προσεκτικό σχεδιασμό για να λειτουργήσουν σ' αυτό το περιβάλλον:

Μεσοπρόθεσμα σχέδια χρηματοδότησης είναι ευπρόσδεκτα. Το πρόγραμμα αναγνωρίζει ότι η απομόχλευση πρέπει να προχωρήσει με μεγάλη ταχύτητα για να μην υπονομεύσει τις τιμές περιουσιακών στοιχείων και την ίδια την ανάκαμψη -πρέπει να αποφευχθεί μια χρηματοπιστωτική κρίση. Ταυτόχρονα, οι τράπεζες πρέπει να απεμπλακούν από τα μέτρα της κατ' εξαίρεση υποστήριξης που παρέχεται από το σύστημα του Ευρώ. Τα χρηματοδοτικά σχέδια ρυθμίζονται για να αντισταθμιστούν αυτές οι τάσεις, ώστε η απομόχλευση να μπορέσει να πραγματοποιηθεί με ρυθμό που συμβαδίζει με το δημοσιονομικό και μακροοικονομικό πρόγραμμα.

Οι τράπεζες πρέπει ακόμη να αυξήσουν τα κεφαλαιακά τους αποθέματα. Η αβεβαιότητα του τρόπου με τον οποίο η ύφεση και η δημοσιονομική προσαρμογή θα επηρεάσει τα δάνεια, απαιτεί κεφαλαιακό απόθεμα ασφαλείας. Εφόσον υπάρχει αμφιβολία για τα περιουσιακά στοιχεία των τραπεζών, η πρόσβαση στις κεντρικές αγορές μάλλον θα συνεχίσει να έχει εμπόδια. Για το λόγο αυτό, τα αυξημένα κεφαλαιακά αποθέματα ασφαλείας θα βοηθήσουν στον περιορισμό αυτών των αμφιβολιών.

Τώρα, καθώς το σύστημα προσαρμόζεται στη χαμηλότερη μόχλευση, στα υψηλότερα κεφάλαια, και στην επίπτωση από τη δημοσιονομική προσαρμογή, τι πρέπει να αναμένουμε;

- Οι τράπεζες πρέπει να συνεργάζονται στενά με τους πελάτες τους για να αποφύγουν αδυναμίες αποπληρωμής δανείων, γεγονόσ που θα μπορούσε

να επιδεινώσει περισσότερο τις οικονομικές δυσκολίες. Από τη μια πλευρά, το νομικό πλαίσιο για την αναδιάρθρωση των ιδιωτικών δανείων μπορεί να βελτιωθεί περισσότερο για τη βελτιστοποίηση της διαδικασίας και για τις τράπεζες και για τους πελάτες. Από την άλλη πλευρά, η μοίρα του Ελληνικού δημοσίου και του τραπεζικού συστήματος παραμένει επίσης στενά συνδεδεμένη: Η κυβέρνηση βασίζεται στη συνεχή δέσμευση των τραπεζών να διατηρούν το άνοιγμα τους προς αυτήν, και οι Ελληνικές τράπεζες επηρεάζονται από τη δύσκολη δημοσιονομική θέση του δημοσίου, αλλά εξαρτώνται επίσης από τις κυβερνητικές εγγυήσεις για ασφάλεια και θα δέχονταν σοβαρό χτύπημα σε περίπτωση επαναδιαπραγμάτευσης του δημόσιου χρέους.

- Σχετικά με την απομόχλευση του συστήματος, μπορεί να χρειαστεί κάποιο χρονικό διάστημα για την αναβίωση των καταθέσεων, και οι τράπεζες αναμφίβολα θα κάνουν μια προσπάθεια απομόχλευσης με την διάθεση μη θεμελιωδών περιουσιακών στοιχείων, με τη μείωση των ξένων ανοιγμάτων τους και με τη λήψη άλλων μέτρων ανάλογα με τις ανάγκες.
- Ο δημόσιος τομέας πρέπει να βγει από το τραπεζικό σύστημα. Η κυβερνητική στρατηγική για την ιδιωτικοποίηση προβλέπει την πώληση διαφόρων συμφερόντων της κυβέρνησης. Αυτό θα εξαλείψει τις διαταραχές κατανομής και θα στηρίζει αποδοτικότερες επενδύσεις δια μέσου ιδιωτικών τραπεζών.
- Η εξυγίανση του τραπεζικού τομέα είναι απαραίτητη. Η είσοδος πρόσθετων διεθνών τραπεζών πρώτου επιπέδου σαν ισχυροί εταίροι θα ενισχύσουν το Ελληνικό τραπεζικό σύστημα -από πλευράς ρευστότητας και κεφαλαίου- στηρίζοντας με τον τρόπο αυτό την εμπιστοσύνη και την οικονομική ανάκαμψη.

Συμπερασματικά λοιπόν, επιτρέψτε μου να επιστρέψω στα σημεία που ανέφερα στην αρχή:

- Η Ελλάδα βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι και δεν μπορεί να χάσει χρόνο.
- Οι τελευταίοι δώδεκα μήνες ήταν δύσκολοι, αλλά οι σοβαρές ανισορροπίες που δημιουργήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες, και που έφεραν την οικονομία στα πρόθυρα της κατάρρευσης πριν από ένα χρόνο, αντιμετωπίστηκαν με περισσότερη επιτυχία απ' ό,τι αναγνωρίζεται, παρά το γεγονός ότι η ύφεση ήταν αναπόφευκτη.
- Όμως, δρομολογήθηκαν καλές μεταρρυθμίσεις οι οποίες άρχισαν να αποδίδουν, θέτοντας τα θεμέλια για ανανεωμένη ανάπτυξη. Τώρα δεν

είναι η στιγμή να κόψουμε ταχύτητα. Αντίθετα, τώρα πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά με ορμή για να βραχύνουμε το χρονικό διάστημα για τον νέο αναπτυξιακό κύκλο.

- Η σταθερότητα του χρηματοοικονομικού τομέα παίζει ζωτικό ρόλο στην ανάκαμψη. Η βάση για τη στήριξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας υπάρχει, και οι τράπεζες από την πλευρά τους πρέπει να κάνουν αυτό που χρειάζεται. Συγκεκριμένα οι τράπεζες πρέπει να αναζητήσουν περισσότερα κεφάλαια για να βελτιώσουν την αντίληψη των αγορών σχετικά με την αξία τους.

Τελικά, το δυναμικό ανάπτυξης της Ελλάδας καθώς και η ελαστικότητά του είναι ουσιώδη στοιχεία. Ένα θεμελιωδώς ασφαλές τραπεζικό σύστημα, ο αναπροσανατολισμός προς επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα και η απόδοση των εξαγωγών, μαζί με τη στήριξη ευρέων οικονομικών μεταρρυθμίσεων και τον περιορισμό του δημόσιου τομέα είναι ένα μίγμα που υπόσχεται πολλά. Η πλήρης εφαρμογή του προγράμματος είναι ουσιαστικής σημασίας. Είμαι πεπεισμένος ότι η Ελλάδα θα κάνει τις σωστές επιλογές, και καθώς σημειώνεται πρόοδος με τις μεγάλες προσπάθειες της Ελλάδας, το ΔΝΤ και οι άλλοι εταίροι θα συνεχίσουν να προσφέρουν πρόθυμα τη βοήθειά τους.

Σας ευχαριστώ.